

XXXII niedziela zwykła A (Daję Słowo przygotowanie #11) fragmenty biblijne

1. czytanie Mdr 6, 12-16

Mądrość jest wspaiała i nie wędnie, ci łatwo ją dostrzegą, którzy ją miłują, ci ją znajdują, którzy jej szukają, uprzedza bowiem tych, co jej pragną, wpierv dając się im poznać.

Kto dla niej wstanie o świcie, ten się nie natrudzi, znajdzie ją bowiem siedzącą u drzwi swoich. O niej rozmyślać – to szczyt roztropności, a kto z jej powodu nie śpi, wnet się trosk pozbędzie, sama bowiem obchodzi i szuka tych, co są jej godni, objawia się im łaskawie na ścieżkach i wychodzi naprzeciw wszystkim ich zamysłom.

1 P 1 3,4 - nie wędnie

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: 4 do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiędnącego, które jest zachowane dla was w niebie.

1 P 5,4 - niewiędnący

Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiędnący wieniec chwały.

Prz 3,15 (LXX)

[Mądrość] Łatwo ją rozpozna każdy, kto się do niej przybliży.

Syr 6,22

Mądrość bowiem, zgodnie ze swą nazwą, nie dla wielu jest dostrzegalna.

Prz 8,17

Tych kocham, którzy mnie kochają,
znajdzie mnie ten, kto mnie szuka.

Syr 6,27a

Ubiegaj się o nią, szukaj, a da ci się poznać.

Psalm (Ps 63 (62), 2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: por. 2ab))

Ciebie, mój Boże, pragnie moja dusza

Boże, mój Boże, szukam Ciebie *
i pragnie Ciebie moja dusza.
Ciało moje tęskni za Tobą *
jak zeschła ziemia łaknąca wody.

Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni, *
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.
Twoja łaska jest cenniejsza od życia, *
więc sławić Cię będą moje wargi.

Będę Cię wielbił przez całe me życie *
i wzniosę ręce w imię Twoje.
Moja dusza syci się obficie, *
a usta Cię wielbią radosnymi wargami.

Gdy myślę o Tobie na moim posłaniu *
i o Tobie rozważam w czasie moich czuwań.
Bo stałeś się dla mnie pomocą *
i w cieniu Twych skrzydeł wołam radośnie.

1 Sm 23,14

Tymczasem Dawid przebywał na pustyni, w miejscach niedostępnych, później zamieszkał w górach i na pustyni Zif. Saul zaś szukał go przez cały ten czas, lecz Bóg nie oddał Dawida w jego ręce.

2 Sm 15,13-14

13 Wtedy doszła wieść do Dawida: «Serca ludzi z Izraela zwróciły się do Absaloma». 14 Wtedy Dawid dał rozkaz wszystkim swym sługom przebywającym wraz z nim w Jerozolimie: «Wstańcie! Uchodźmy, gdyż nie znajdziemy ocalenia przed Absalomem. Spiesznie uciekajcie, ażeby nas nie napadł znienacka, nie sprowadził na nas niedoli i ostrzem miecza nie wygładził mieszkańców miasta».

Sdz 7,19 - nocne straże

Gedeon i stu mężów, którzy mu towarzyszyli, doszli do krańca obozu w chwili, gdy tuż po zmianie następowało czuwanie środkowej straży nocnej. Zatrąbili w rogi i potłukli dzbany, które trzymali w swych rękach.

1 Sm 11,11 - nocne straże

Nazajutrz Saul podzielił lud na trzy oddziały, które w czasie porannej straży wdarły się w środek obozu.

La 2,19 - nocne straże

Powstań, wołaj po nocy przy zmianach straży,
wylewaj swe serce jak wodę przed Pańskim obliczem.

2. czytanie 1 Tes 4, 13-18

Nie chcemy, bracia, byście trwali w niewiedzy co do tych, którzy umierają, abyście się nie smucili jak wszyscy ci, którzy nie mają nadziei. Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Jezusie, Bóg wyprowadzi wraz z Nim.

To bowiem głosimy wam jako słowo Pańskie, że my, żywi, pozostawieni na przyjście Pana, nie wyprzedzimy tych, którzy pomarli. Sam bowiem Pan zstąpi z nieba na hasło i na głos archanioła, i na dźwięk trąby Bożej, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi. Potem my, żywi, tak pozostawieni, wraz z nimi będziemy porwani w powietrze, na obłoki naprzeciw Pana, i w ten sposób na zawsze będziemy z Panem. Przeto wzajemnie się pocieszajcie tymi słowami.

Rdz 47,29-31 - sen/śmierć w ST

29 A gdy zbliżała się śmierć Izraela, kazał wezwać swego syna Józefa i rzekł do niego: «Jeśli darzysz mnie życzliwością, połóż mi twą rękę pod biodro na dowód twojej wiernej miłości, że nie pogrzebiesz mnie w Egipcie, 30 ale gdy zasną z moimi przodkami, wywieziesz mnie z Egiptu i pogrzebiesz w ich grobie». Odrzekł: «Uczynię, jak powiedziałeś». 31 Wtedy [Izrael] powiedział: «Przysięgnij mi!» A gdy przysiągł, Izrael opadł na wezgłowie swego łoża.

1 Krl 2,10 - sen/śmierć w ST

Potem Dawid spoczął (dosł. zasnął) ze swymi przodkami i został pochowany w Mieście Dawidowym.

Hi 14,11-12 - sen/śmierć w ST

11 Wody z morza znikną i rzeki wprzód wyschną doszczętnie -
12 a człowiek umarły nie wstanie, zbudzi się, gdy nieba nie stanie,
nie zdoła się ze snu ocucić.

Ps 13,4 - sen/śmierć w ST

Spojrzyj, wysłuchaj, Panie, mój Boże!
Oświeć moje oczy, bym nie zasnął w śmierci.

Dn 12,2 - sen/śmierć w ST

Wielu zaś, co posnęli w prochu ziemi, zbudzi się:
jedni do wiecznego życia, drudzy ku hańbie, ku wiecznej odrazie.

Flp 2,27 - smutek Pawła

Rzeczywiście bowiem zachorowałem, tak iż byłem bliski śmierci. Ale Bóg się nad nim zmiłował: nie tylko zaś nad nim, lecz i nade mną, żebym nie doznał smutku jednego po drugim.

Iz 42,16 - Bóg prowadzi/wyprowadza

Sprawię, że niewidomi pójdą po nieznanej drodze, powiodę ich ścieżkami, których nie znają, ciemności zmienię przed nimi w światło, a wyboiste miejsca w równinę. Oto są rzeczy, których dokonam i nie zaniecham.

Iz 48,21 - Bóg prowadzi/wyprowadza

Nie czuli pragnienia, gdy On ich wiódł przez pustynię.

Iz 63,11-14

11 Wtedy wspomnieli o dniach przeszłości,
o słudze Jego, Mojżeszu.

Gdzież Ten, który wydobyl z wody
pasterza swej trzody?

Gdzież Ten, który tchnął w jego wnętrze
swego Świętego Ducha?

12 Ten, który sprawił, że szło po prawicy Mojżesza
Jego ramię chwalebne,

i który rozdzielił wody przed nimi,
zyskując sobie imię wieczyste,

13 który ich prowadził przez morskie głębiny
jak konia na stepie,

tak że się nie potknęli?

14 Jak bydłu schodzącemu na dół na nizinę
Duch Pański dał im wypoczynek.

Tak prowadziłeś Twój lud,
zyskując sobie imię chwalebne.

Ez 20,10

I tak wywiodłem ich z ziemi egipskiej, i zaprowadziłem na pustynię.

Ewangelia Mt 25, 1-13

Jezus opowiedział swoim uczniom tę przypowieść:

«Podobne będzie królestwo niebieskie do dziesięciu panien, które wzięły swoje lampy i wyszły na spotkanie pana młodego. Pięć z nich było nierozsądnych, a pięć roztropnych. Nierozsądne wzięły lampy, ale nie wzięły z sobą oliwy.

Roztropne zaś razem z lampami zabrały również oliwę w swoich naczyniach.

Gdy się pan młody opóźniał, senność ogarnęła wszystkie i posnęły.

Lecz o północy rozległo się wołanie: „Oto pan młody idzie, wyjdźcie mu na spotkanie!” Wtedy powstały wszystkie owe panny i opatrzyły swe lampy. A nierozsądne rzekły do roztropnych: „Użyczcie nam swej oliwy, bo nasze lampy gasną”.

Odpowiedziały roztropne: „Mogłoby i nam, i wam nie wystarczyć.

Idźcie raczej do sprzedających i kupcie sobie”.

Gdy one szły kupić, nadszedł pan młody. Te, które były gotowe, weszły z nim na ucztę weselną, i drzwi zamknięto. Nadchodzą w końcu i pozostałe panny,

prosząc: „Panie, panie, otwórz nam!” Lecz on odpowiedział: „Zaprawdę, powiadam wam, nie znam was”.

Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny».

Mt 5,15 - lampa

Nie zapala się też światła (dosł. lampy - *lychnos*) i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu.

Mt 6,22 - lampa

Światłem (dosł. lampą - *lychnos*) ciała jest oko. Jeśli więc twoje oko jest zdrowe, całe twoje ciało będzie w świetle.

Wergiliusz, Eneida:

„Nie lepiej zawrzeć pokój i ślubne pochodnie
Zapalić?” IV 98-100

„O rzeczy krótko powiem: tajna mi rozłąka
Nie przyszła na myśl, ani pochodnie małżonka”. IV 337-339

„Ba, nawet w bór, udając obłąd Bakcha zwodnie,
We większy szal wpadając, większą wążąc zbrodnię,
Ucieka, córkę w górach lesistych ukrywa,
By Teukrów zwieść i ślubne odwłóczyć łuczywa”. VII 386-388

Pwt 24,5 - małżeństwo a służba państwowa

Jeśli mąż dopiero co poślubi żonę, to nie pójdzie do wojska i żaden publiczny obowiązek na niego nie przypadnie, lecz pozostanie przez jeden rok w domu, aby ucieszyć żonę, którą poślubił.

Mt 7,24-27 - mądry i głupi

24 Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptym, który dom swój zbudował na skale. 25 Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. 26 Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. 27 Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki».

Mt 7,21 - Panie, panie

Nie każdy, który Mi mówi: "Panie, Panie!", wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie.

Mt 7,23 - nie znam was

Wtedy oświadczę im: "Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy dopuszczacie się nieprawości!"

Mt 9,15 - Jezus Oblubieńcem

Jezus im rzekł: «Czy goście weselni mogą się smucić, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy będą pościć.

Iz 54,4-5 - Bóg Oblubieńcem

4 Nie lękaj się, bo już się nie zawstydzisz,
nie wstydz się, bo już nie doznasz pohańbienia.
Raczej zapomnisz o wstydzie twej młodości.
I nie wspomnisz już hańby twego wdowieństwa.
5 Bo małżonkiem twoim jest twój Stworzyciel,
któremu na imię - Pan Zastępów;
Odkupicielem twoim - Święty Izraela,
nazywają Go Bogiem całej ziemi.

Jr 2,2 - Bóg Oblubieńcem

Pamiętam wierność twej młodości, miłość twego narzeczeństwa,
kiedy chodziłaś za Mną na pustyni, w ziemi, której nikt nie obsiewa.